

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Aan de Voorzitter van de
Eerste Kamer der Staten-Generaal
Binnenhof 22
Den Haag

Directie Integratie Europa
Postbus 20061
2500 EB Den Haag
Nederland
www.minbuza.nl

Onze referentie
DIE-1329/12

Datum 23 oktober 2012

Betreft Verslag van de Europese Raad d.d. 18 en 19 oktober 2012

Geachte voorzitter,

Hierbij bieden wij u aan, mede namens de minister-president, het verslag van de Europese Raad van 18 en 19 oktober 2012.

Minister van Buitenlandse Zaken,

Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,

Dr. U. Rosenthal

Dr. B. Knapen

Verslag van de Europese Raad van 18 en 19 oktober 2012

Onze referentie
DIE-/12

Deze reguliere Europese Raad was vooral gewijd aan het tussenrapport over de versterking van de Economische en Monetaire Unie (EMU) dat -- zoals werd afgesproken tijdens de Europese Raad van juni jl. -- is opgesteld door Europese Raadsvoorzitter Van Rompuy in samenwerking met Commissievoorzitter Barroso, Eurogroepvoorzitter Juncker en ECB-voorzitter Draghi. Ook kwamen het Pact voor Groei en Werkgelegenheid, de betrekkingen met China en de situatie in Syrië, Iran en Mali aan de orde.

De bijeenkomst begon met de gebruikelijke gedachtewisseling met de heer Martin Schulz, voorzitter van het Europees Parlement (toespraak bijgevoegd).

Pact voor Groei en Werkgelegenheid

Op basis van een verslag van de Commissie besprak de Europese Raad de voortgang die is geboekt ten aanzien van de uitvoering van het Pact. Hoewel er, aldus het verslag, behoorlijke voortgang is gerealiseerd, moet er op bepaalde onderdelen nog meer worden gedaan.

Minister-president Rutte verwelkomde het in oktober gepresenteerde tweede wetgevingspakket voor de interne markt (*Single market Act II*). Maar vanzelfsprekend moeten we ook doorgaan met de voltooiing van de behandeling van de wetgevingsvoorstellen voortvloeiend uit het eerste pakket. Hij riep alle betrokkenen op ernaar te streven vóór het einde van dit jaar die behandeling af te ronden, in het bijzonder de regels voor het unitair octrooi. Minister-president Rutte sprak zijn steun uit voor strakke monitoring van voortgang op interne-marktdossiers door de Europese Raad en de Raad van Concurrentievermogen. Dit om de druk op de ketel te houden. Als verdere prioriteiten van Nederland in de groei-agenda noemde hij onderzoek en ontwikkeling, de digitale interne markt, terugdringing van administratieve lasten voor het bedrijfsleven, toegang tot financiering en vrijhandel met derde landen.

De Europese Raad nam conclusies aan over onder meer snelle behandeling van de nog te verschijnen voorstellen voortvloeiend uit het tweede wetgevingspakket inzake de interne markt en voltooiing van de digitale markt in 2015. De ER-conclusies sporen tevens aan aan tot snelle vooruitgang ten aanzien van de voorgestelde nieuwe programma's voor onderzoek en innovatie (Horizon 2020), het verlagen van de administratieve lastendruk voor het MKB en verbetering van de samenwerking tussen lidstaten en Commissie gedurende het Europees Semester. Ten aanzien van de internationale handel roept de Europese Raad op tot het spoedig afsluiten van de onderhandelingen over de vrijhandelsakkoorden met Canada en Singapore en het van start gaan van de onderhandelingen over een vrijhandelsakkoord met Japan.

Tussenrapport over de EMU

Minister-president Rutte plaatste de versterking van de EMU in de bredere context van het belang van economische groei in de EU, versterking van het concurrentievermogen en een goed functionerende interne markt. Hij wilde meer evenwicht zien tussen de vier pijlers in het eindrapport, meer nadruk bijvoorbeeld op begrotingsdiscipline als voorwaarde voor stabiliteit.

De minister-president verklaarde in beginsel voorstander te zijn van een *bankenunie* maar tevens dat dan ook moet worden gekozen voor kwaliteit in plaats van snelheid: er zal tijd overheen gaan voordat alle onderdelen in de juiste

volgorde goed zijn opgezet en aan alle voorwaarden is voldaan. Als niet gekozen wordt voor een verstandige aanpak lopen we te grote risico's. Hij gaf aan dat Nederland de voorwaarden en de volgordelijkheid terug wil zien in het eindrapport. Daarin schiet het tussenrapport, dat op veel onderdelen nog onduidelijk is, tekort.

Onze referentie
DIE-/12

Voordat het Europese toezicht van start kan gaan, moet de kapitaalvereistenrichtlijn (CRD-IV) zijn aangenomen, zo gaf de minister-president aan. Verder zal Nederland inzetten op de aanneming van de richtlijnen die de nationale resolutiemechanismen en depositogarantiestelsels harmoniseren, vóór introductie van het instrument van directe herkapitalisatie door ESM.

Belangrijke onderdelen van een *volledige* bankenunie zijn een Europees depositogarantiestelsel en een Europees afwikkelingsfonds, aldus minister-president Rutte. Een Europees depositogarantiefonds en een Europese afwikkelingsautoriteit (en afwikkelingsfonds) moeten tegelijkertijd van start gaan. Voordat deze vormen van risicodeling geïntroduceerd kunnen worden, moet aan een aantal strenge voorwaarden zijn voldaan, zoals een vergelijkbare financiële gezondheid van banken en verdere harmonisatie van wet- en regelgeving.

De Europese Raad nodigde de Europese mede-wetgevers (Raad en Europees Parlement) uit om de wetsvoorstellen van de Commissie om een Europees toezichtmechanisme voor banken (*Single Supervisory Mechanism*) in te richten, met prioriteit te behandelen met als doel per 1 januari 2013 overeenstemming te bereiken over het juridische raamwerk voor dit mechanisme. In de loop van 2013 zal, zo besloot de Europese Raad, gewerkt worden aan de operationele uitwerking van dit raamwerk.

De Europese Raad wees op de noodzaak om binnen de ECB de taken wat betreft monetair beleid en bankentoezicht duidelijk te scheiden. Eurozonelanden en niet-Eurozonelanden moeten in het toezichtmechanisme evenwichtig worden behandeld en vertegenwoordigd zijn. Van het allergrootste belang is dat verder wordt gewerkt aan een *single rulebook* (een set gemeenschappelijke regels) voor de banken om het centrale toezicht te onderbouwen.

De Europese Raad riep op tot snelle aanneming van de door de Commissie voorgestelde wetgeving inzake harmonisatie van de nationale regels voor afwikkeling van banken en depositogarantiestelsels. Ook riepen de staatshoofden en regeringsleiders op tot spoedige afronding van het *single rulebook*, met inbegrip van de regels inzake kapitaalvereisten voor banken (CRR/CRD IV) per eind 2012.

De Europese Raad verzocht de Eurogroep om de precieze operationele criteria op te stellen voor directe herkapitalisatie van banken door het ESM. De Europese Raad herhaalde in dit verband zijn conclusie van juni jl.: wanneer er een doelmatig¹ gemeenschappelijk toezichtmechanisme, waarbij ook de ECB is betrokken, wordt ingevoerd, zou het ESM op grond van een reguliere beslissing de mogelijkheid kunnen hebben banken in de Eurozone rechtstreeks te herkapitaliseren.

¹ Het woord 'doelmatig', zoals gebruikt in de Nederlandse vertaling van de conclusies van de Europese Raad, is een vertaling van het Engelse woord 'effective'.

Over het idee van een begrotingsinstrument voor de Eurozonelanden stelde minister-president Rutte samen met andere staatshoofden c.q. regeringsleiders een aantal vragen: hoe verhoudt dit instrument zich tot de bestaande fondsen zoals de structuurfondsen en het Meerjarig Financieel Kader (MFK), de verhoging van het kapitaal van de EIB waartoe de Europese Raad in juni had besloten en het ESM? Is zo'n instrument echt nodig? In de discussie werd hem geantwoord dat het een fonds zou kunnen betreffen dat bijvoorbeeld betaald zou kunnen worden uit de opbrengsten van de nog in te voeren *financial transaction tax* en bedoeld om plotselinge schokken op te vangen in Eurozonelanden. Er bleef echter ook is nog veel onduidelijk, omdat er nog geen nadere uitwerking van de ideeën voor handen is. De Europese Raad besloot dat in het kader van een *geïntegreerd begrotingsraamwerk* voor de EMU verdere mechanismen binnen de Eurozone zullen worden onderzocht, waaronder een passend financieel instrument. Dit onderzoeksproces zal los staan van de voorbereiding van het nieuwe MFK.

Minister-president Rutte gaf evenals enkele andere staatshoofden c.q. regeringsleiders aan dat hij nog veel vragen heeft over de contracten die individuele Eurozonelanden zouden moeten afsluiten met de EU-instellingen: met wie zouden die contracten worden afgesloten? Met de Commissie? Nederland wil een strenge en onafhankelijke toezichthouder. Wat is de toegevoegde waarde van zulke contracten? We hebben al het Europees semester en alle daarin opgenomen instrumenten. Ook is in artikel 5 van het Stabiliteitsverdrag afgesproken dat lidstaten met een buitensporig tekort tevens een economisch partnerschapsprogramma moeten opstellen. Dit wordt tevens opgenomen in het zogenaamde *two-pack* waarover Raad en Europees Parlement op dit moment onderhandelen. Geldt het voorstel voor een nieuw instrument ook voor landen die aan de criteria voldoen en zich aan de regels houden?

In de discussie werd aangeduid dat er wordt gedacht aan wederzijdse, vrijwillig aan te gane verplichtingen tussen gelijkwaardige partijen, dat wil zeggen een lidstaat aan de ene kant en aan de EU-zijde in ieder geval de Commissie. Daarbij zal zoveel mogelijk worden voortgebouwd op reeds bestaande procedures.

De Europese Raad concludeerde dat het idee zal worden onderzocht dat Eurozonelanden individuele arrangementen van contractuele aard met EU-instellingen afsluiten over de hervormingen die zij op zich nemen en over de uitvoering daarvan. Deze arrangementen kunnen verbonden zijn, aldus de conclusies, met de hervormingen zoals aangeduid in de landenspecifieke aanbevelingen die de Raad jaarlijks vaststelt en bouwen voort op EU-procedures.

Minister-president Rutte bevestigde dat de *democratische legitimiteit* van de EMU-besluitvorming moet worden gewaarborgd. De uitwerking kan plaatsvinden wanneer we meer duidelijkheid hebben over wat we onder de eerste drie pijlers aan maatregelen willen treffen. We moeten de nadruk leggen op de nationale parlementen -- die kunnen meer samenwerken, bijvoorbeeld in het kader van de gele-kaartprocedure. Ook zouden ze vaker Commissarissen kunnen uitnodigen voor hoorzittingen en hun samenwerking met het Europees Parlement verbeteren.

Minister-president Rutte bracht ook naar voren dat hij veel belang hecht aan de samenhang binnen de EU-27, niet in de laatste plaats vanwege het behoud van een goed functionerende interne markt. Tegelijkertijd moeten we de EMU-besluitvorming beter inbedden in de nationale parlementen.

De Europese Raad besloot dat als vervolg op het tussenrapport over de versterking van de EMU de besprekingen van Europese Raadsvoorzitter Van Rompuy met de lidstaten en met het Europees Parlement over de verschillende onderdelen zullen worden voortgezet. Minister-president Rutte drong er in dit verband op aan dat het eindrapport de door hem gestelde vraagstukken adresseert.

De Europese Raad kijkt uit naar een precieze routekaart met een tijdshorizon die wordt voorgelegd aan de bijeenkomst van december a.s., opdat de Europese Raad voortgang kan maken met alle essentiële bouwstenen van een verbeterde EMU. In dit proces zal maximale openheid en transparantie worden betracht richting de niet-leden van de Eurozone en zal de integriteit van de interne markt worden gerespecteerd. Het eindrapport zal concrete voorstellen bevatten om dit te realiseren. In dit stadium heeft de Europese Raad zich naar aanleiding van de discussie over het tussenrapport op generlei wijze gecommitteerd.

Situatie in de Eurozone

De staatshoofden en regeringsleiders van de Eurozone verwelkomden in een aparte verklaring de voortgang die Griekenland en de trojka maken bij het bereiken van overeenstemming over de beleidsmaatregelen die de basis vormen van het aanpassingsprogramma. Dat programma moet weer op koers worden gebracht. De Eurogroep zal de uitkomsten van het trojka-onderzoek bestuderen en vervolgens de noodzakelijke besluiten nemen. De Griekse regering en de Griekse bevolking werden aangemoedigd om de begrotings- en structurele hervormingen voort te zetten.

Strategische partners

In het kader van de afspraken die in de Europese Raad van 16 september 2010 zijn gemaakt over de omgang met strategische partners, spraken de staatshoofden en regeringsleiders over de betrekkingen van de EU met China, waar momenteel een wisseling van het leiderschap plaatsvindt. De Europese Raad benadrukte het belang van strategisch handelen op basis van duidelijke prioriteiten en van gecoördineerd optreden tussen de EU en de individuele lidstaten. Hierbij dient aandacht besteed te worden aan samenwerking op onder andere de terreinen economie, mensenrechten en veiligheid. De Europese Raad wees in dat verband ook op het belang van de *rule of law* voor voorspelbare en stabiele economische betrekkingen.

Syrië

De Europese Raad uitte zijn afschuw over de verslechterende situatie in Syrië, steunde de inspanningen van Lakhdar Brahimi om te komen tot een politieke oplossing en riep alle betrokkenen, in het bijzonder de landen in de regio en de leden van de VN-Veiligheidsraad, op Brahimi's inspanningen te ondersteunen. Voorts riepen de staatshoofden en regeringsleiders alle partijen op tot het staken van het geweld en verklaarden zij zich bereid tot het verlenen van verdere humanitaire hulp. Ook verklaarden zij zich bereid tot ondersteuning van de transitie zodra deze aanvangt en tot steun aan de capaciteitsopbouw van het maatschappelijk middenveld. Tot slot riep de Europese Raad alle oppositiegroepen op het eens te worden over gedeelde principes op basis waarvan een inclusieve, ordelijke en vreedzame transitie kan plaatsvinden.

Iran en Mali

Inzake Iran sprak de Europese Raad zijn diepe zorgen uit over het nucleaire programma en verwelkomde hij de additionele sancties die zijn afgekondigd door de Raad Buitenlandse Zaken van 15 oktober jl. De staatshoofden en regeringsleiders betuigden opnieuw hun steun aan Hoge Vertegenwoordiger Ashton, die namens de P5+1 poogt te komen tot een betekenisvolle en constructieve dialoog met Iran. Ook gaven zij aan dat de druk op Iran verder kan worden opgevoerd indien Iran blijft weigeren aan de eisen van de internationale gemeenschap te voldoen.

Onze referentie
DIE-/12

De Europese Raad herhaalde de zorgen van de Raad Buitenlandse Zaken over de situatie in Mali en verwelkomde de aannname van VN-Veiligheidsraadsresolutie 2071. Mede in het licht van deze resolutie sprak de Europese Raad de bereidheid uit op geïntegreerde wijze steun aan Mali te verlenen.

**Speech by the President of the European Parliament Martin Schulz to the
European Council**

Onze referentie
DIE-/12

Brussels - 18 October 2012

– check against delivery –

Dear Presidents,

Dear Prime Ministers,

Dear Chancellors,

Ladies and gentlemen,

The awarding of the Nobel Peace Prize to the European Union encourages us to renew our commitment to the European unification process. At the same time, the awarding is a powerful reminder that it is necessary to do so.

We should take the opportunity offered by this award to pause for a moment, put the merry-go-round of politics, the 24-hour news culture and the constant need to placate the markets out of our minds and reflect on what is really important. All too often the EU's historic achievements are taken for granted. But the fact is that neither the European integration process, nor the peace and prosperity which that process has brought us, are irreversible. The award recognises the work of people who, through their commitment to integration, have made European unification possible. If we lose the trust of those people, the unification process will be in danger.

What courage the founders showed when, faced with the physical and moral destruction wrought by the Second World War, they took decisions which changed history! Amid the ruins of a Europe devastated by war, bitter enemies reached out to one another in reconciliation and became friends; neighbours tore down walls dividing them and opened borders; dictatorships became democracies and Europe became a community based on the rule of law. When set against the daunting challenges which had to be overcome then, today's problems seem eminently solvable. But we must address them together!

Ladies and gentlemen,

Today, having the courage to renew our commitment to the European unification process means taking a resolute stand against all moves to split the European Union.

This EU Summit will consider proposals which threaten to drive a wedge through our Union. I am referring specifically to the report of the 4+1 Group.

Europe's recipe for success – which has now been recognised through the award of the 2012 Nobel Peace Prize – is the Community method. In practice, the Community method means striking a balance between the interests of the smaller and larger Member States, between the less well-off and more prosperous Member States, between North and South and between East and West; resolving disputes by means of dialogue and consensus.

Since the time of the founders, this method has served us well. It is a guarantor of legitimacy and effectiveness. For that reason, when we debate the revision of the Treaties there is no need whatsoever to try to reinvent the wheel. Above all, there is no need whatsoever to create new, parallel Unions and new, parallel institutions. In the context of eurozone governance as well, the integrity of the Community institutions must be safeguarded.

The euro is the Union's currency; the European Parliament is the parliament of that Union, so logically the European Parliament must be the euro-parliament!

It is an over-reaction to seek to split the EU simply because two countries have opted out of the currency union. Given that all the other EU Member States are bound by the Treaty to introduce the euro, we would be well advised to implement reforms which enable the 25 Member States which are keen to take part in all EU policies to do just that. Our first response to the stance adopted by the opt-out Member States should certainly not be to consider policies which might lead to the break-up of the Union.

Ladies and gentlemen,

We, as representatives of the people, are prepared to play a constructive role in addressing the many and varied problems facing the EU. Please allow me to focus on three proposals which the European Parliament regards as particularly important:

Firstly, the establishment of a banking union is certainly a priority. It would have been better if the European Parliament had been involved in the discussion and shaping of this project under the so-called ordinary legislative (co-decision) procedure. I would also point out that many of the proposals now on the table were approved by us as part of the 'supervisory package' and fell foul of your lack of resolve. The Commission has now opted for a different legal basis. I acknowledge that, but at the same time I warn you that the European Parliament does not regard the division of the Member States into euro countries and non-euro countries as workable. Given the very close nature of the economic links between all the EU countries, we regard a single banking supervisory authority as essential. For this reason, the European Parliament is insisting on the involvement of all the EU Member States which have not yet joined the eurozone, but which are bound by the Treaty to introduce the common currency.

Secondly, the future role of the ECB as a banking supervisory authority must be kept strictly separate from its role as a central bank. In its supervisory role – and I have already discussed this point in detail with its President, Mario Draghi – the ECB must be accountable to the European Parliament.

Thirdly, the paper drawn up by the 4+1 Group refers to the long-term objective of a eurozone budget. If this is intended to be an instrument to stabilise the eurozone, in the same way as a debt redemption fund, eurobonds or a banking licence for the ESM, then it would indeed be a welcome step. However, it must not lead to the creation of a budget parallel to the EU budget itself. The unity of the EU budget must be maintained.

Ladies and gentlemen,

Today, having the courage to renew our commitment to the European unification process means daring to make Europe more democratic and strengthening the European Parliament. There is no doubt that strengthening parliamentarianism is the right way to confer greater democratic legitimacy on decisions taken at the EU level. The cooperation between the representatives of the people at national and European level in the context of the European Semester is beginning to bear fruit. We therefore feel that this cooperation in scrutinising the actions of the executive at national and European level should be placed on a formal footing.

Accordingly, in the Thyssen report the European Parliament is calling for bodies and individuals such as the Troika, the Chair of the ESM and the head of the ECB's banking supervisory branch to be required to come to Parliament regularly and answer questions. If the Commissioner for Economic and Monetary Affairs is given more powers, then he too must be made more accountable to the European Parliament.

We have noted the proposal made in the interim report drawn up by the 4+1 Group to encourage parliamentary debate. I believe I can say, however, on behalf of the national parliaments, that we are already exercising this right to debate – with or without government permission. What we want is for the Annual Growth Report to be covered by the ordinary legislative procedure and the right to exercise democratic scrutiny in the context of the European Semester.

Ladies and gentlemen,

The discussion about Yves Mersch – a man eminently qualified to fill the post for which his name was being put forward – has given rise once again to entirely valid concerns about the gender balance in appointments to senior positions. The European Parliament expects you to respect that gender balance when making such appointments in the future. Let me thank President Van Rompuy for agreeing to address these important issues in plenary next Tuesday. This goes some way towards assuaging the understandable anger and sometimes uncooperative approach on this sensitive issue.

Ladies and gentlemen,

Today, having the courage to renew our commitment to the European unification process also means sticking to agreements.

At present, there is a clear imbalance in our efforts to deal with the crisis. Whilst ordinary people in Europe are bearing the main burden of those efforts, in the form of taxpayer-funded bailouts and painful welfare cuts, only very slow progress is being made with boosting economic growth, regulating the financial markets and ensuring that the people who caused the crisis in the first place pay their share of the cost of resolving it. Many people have the impression that the European institutions are simply not delivering when it comes to the issue of financial market regulation.

The introduction of a financial transaction tax by 11 Member States is a signal that social justice is still important. We, as Members of the European Parliament, wholeheartedly welcome this step and hope that other countries will soon follow suit. We expect that the countries that do not want to participate in the FTT should not block the enhanced cooperation.

The first pressing task must be to sever the insidious link between speculation and rising interest rates for the refinancing of government debt. At present, efforts to cut spending are often immediately cancelled out by exorbitant increases in interest rates. It is understandable that people should be taking to the streets to protest about the fact that the money saved by means of their painful sacrifices is landing directly into the pockets of interest-rate speculators. In its June conclusions the European Council outlined decisions on precisely this issue. In the talks I held with you, Prime Minister Kenny, during my recent visit to Ireland we concurred about the loss of confidence which results when individual members of governments play down the significance of decisions taken by the European Council.

With a view to breaking this vicious circle, a majority of Members of the European Parliament have called for the introduction of eurobonds and a debt redemption fund. Following the European Council's failure to reach agreement on a political solution, in the European Parliament's view the Head of the ECB, Mario Draghi, took the sensible, and right, decision - at the last minute, thankfully before it was too late - by announcing the bank's intention, subject to stringent conditions, of buying unlimited volumes of government bonds.

The second key task must be to give people hope once again. At the last Summit, in June, you issued a statement about growth and jobs which pointed a new way forward. I joined in the applause, because I thought that at last Europe had changed course and recognised the need for growth. Now fine words are all very well, but they must be followed by action.

For that reason, binding objectives must now be set for the Member States, in the form of social and employment policy targets laid down in the Annual Growth Report, and we need an EU budget which can be used as a source of investment in growth and jobs. The objectives you have set for the EU as part of the Europe 2020 Strategy cannot be achieved with the aid of a budget which has been cut back to the bone. The European Parliament will therefore do everything it can to ensure that a fair compromise is reached, so that the objectives you have outlined can in fact be met.

Please let me take this opportunity to remind you briefly of the proposal for a microcredit programme I made at the May informal Summit. It would immediately make life easier for small and medium-sized firms in Greece.

Last Monday the European Parliament's Committee on Economic and Monetary Affairs took a decision by a clear majority calling for the incorporation into the interim report of the 4+1 Group of a social pact, as a fifth pillar. We want to address the social problems which have flared up because ordinary people are being forced to bear the brunt of the financial crisis. Long-term reform plans must not blind us to the need for measures which can change these people's lives.

Ladies and gentlemen,

Today, having the courage to renew our commitment to the European unification process also means establishing, once and for all, the primacy of politics over the markets. If a repeat of the current crisis is to be prevented, all financial actors, all financial products and all financial markets must be subject to supervision and proper rules.

After initial successes, such as the ban on naked short selling, the process of regulating the financial markets has got bogged down. At present the Council is blocking the proposals on the capping of bonuses, even though it is generally accepted that exorbitant bonuses encourage highly speculative behaviour and helped to fuel the current crisis. At the G20 Summit in London a decision was taken to abolish tax havens. The era of banking secrecy was over, it was claimed. However, the report by our colleague Philippe Lamberts on private equity is now stuck in the Council because no agreement can be reached on the precise definition of 'tax haven'. Consideration of the report on the savings tax directive has also come to a standstill.

The key to effective financial market regulation, of course, are measures which at long last make the financial markets completely transparent. This is an objective which is still some way off. The European Parliament wants to ban high-frequency trading, restrict speculation involving commodities, abolish dark pools and ensure that injections of liquidity benefit the real economy and are not simply misused by speculators to maximise their profits.

The ordinary people of Europe have made their contribution to the task of overcoming the current crisis, and now it is up to you to honour your pledge to regulate the financial markets and ensure that this crisis is the last. You don't need a crystal ball to realise that otherwise it will only be a matter of time before the alarm bells start to ring again.

Onze referentie
DIE-/12

For that reason I should like to propose to you once again, on behalf of the European Parliament, that we should endeavour to reach a fair outcome in the areas of growth policy, the budget, and the Two-Pack, by the end of this year. We will continue our ambitious and urgent efforts to regulate the financial markets, banks and insurance companies, and we call on the Commission to put forward any proposals which are still lacking and on the Council to keep its word. We, the Members of the European Parliament, are prepared to do whatever is necessary. The people of Europe expect nothing less.

Thank you for your attention.